

Arbejdsgruppen anfører således bl.a., at inkassovirksomhed – ligesom f.eks. vagtvirksomhed – indtager en særlig stilling i forhold til andre erhvervsgræne, fordi der udøves funktioner, som for skyldnere og andre umiddelbart kan minde om eller forveksles med opgaver, der varetages af offentlige myndigheder, her fogederne. Samtidig indebærer inkassovirksomhed en ganske særlig risiko for, at skyldnere kan føle sig udsat for et utilbørligt pres, bl.a. i forbindelse med personlige henvendelser på bopælen og i forbindelse med indgåelse af frivillige forlig.

I praksis sker det således ofte, at inkassobureauer m.v. på kreditors vegne indgår et frivilligt forlig med skyldneren. Et sådant forlig kan senere danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse efter reglerne i retsplejeloven, og arbejdsgruppen anfører, at dette i sig selv taler for, at der bør stilles visse krav om faglige kvalifikationer.

Arbejdsgruppen anfører endvidere, at den omstændighed, at forholdsvis mange inkassobureauer ophører eller går konkurs efter kort tid, rejser særlige spørgsmål om behovet for sikring af kundernes krav på de midler, som inddrives.

Der henvises herom til betænkningen side 41-43.

Justitsministeriet er enig i, at der bør gennemføres en særlig lovgivning på dette område, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med arbejdsgruppens forslag.

4. Lovforslagets hovedpunkter.

4.1. Lovens anvendelsesområde.

Det foreslås, at loven skal gælde for privat inkassovirksomhed forstået som ethvert led i privat, erhvervmæssig inddrivelse af fordringer for andre.

Det foreslås således, at reglerne skal gælde, uanset om den erhvervsdrivende forestår hele inddrivelsen eller kun et enkelt eller flere led heri, f.eks. afsendelse af rykkerskrivelser.

Det foreslåede anvendelsesområde omfatter ikke offentlige myndigheders inkassovirksomhed. Der findes ikke at være behov for en lovregulering af f.eks. de kommunale pantfogeders inddrivelse af hustrubidrag og Hypotekbankens inddrivelse af krav for andre offentlige myndigheder.

Anvendelsesområdet omfatter heller ikke såkaldt egeninkasso, dvs. inddrivelse af egne fordringer, bortset fra erhvervmæssig inddrivelse af fordringer, som er købt efter forfaldstid med henblik på inddrivelse på egne vegne. Baggrunden herfor er, at de foreslåede regler om autorisation m.v., jf. nedenfor under pkt. 4.2., i sagens natur ikke ville kunne finde anvendelse på en erhvervsdrivendes inddrivelse af sine egne fordringer. For så vidt angår lovforslagets

regler om udøvelse af inkassovirksomhed, jf. nedenfor under pkt. 4.4., kan det bl.a. nævnes, at Forbrugerbudsmændene over for arbejdsgruppen har oplyst, at det vil være nærliggende at fortolke reglerne om god markedsføringsskik i markedsføringslovens § 1 i overensstemmelse med en lovfæstet general-klausul om »god inkassoskik«, jf. herved lovforslagets § 9. Visse fremgangsmåder vil formentlig kunne være i strid med god markedsføringsskik, selv om fremgangsmåden eventuelt ikke anses for at være i strid med »god inkassoskik«, jf. betænkningen side 44, hvor arbejdsgruppens overvejelser om spørgsmålet er refereret.

Lovforslaget indeholder endvidere nogle undtagelser fra det nævnte anvendelsesområde.

Det foreslås således, at reglerne om autorisation og godkendelse af personale ikke skal gælde for inkassovirksomhed, der udøves som led i selvstændig advokatvirksomhed eller af pengeinstitutter. For disse gælder i forvejen regler om offentligt tilsyn m.v., der bl.a. giver mulighed for at stille visse kvalifikationskrav m.v. og for at inddrage tilladelsen til at drive den pågældende form for virksomhed i tilfælde af bl.a. overtrædelse af reglerne om god skik inden for branchen. For såvel advokater som pengeinstitutter gælder desuden særlige regler om sikring af økonomiske krav fra klienter, kunder m.v., jf. ovenfor under pkt. 2.2. og 2.3.

Det foreslås endvidere, at justitsministeren i givet fald kan bestemme, at andre erhvervsdrivende, der er undergivet tilsvarende regler om tilsyn og kontrol m.v., skal være undtaget fra kravet om autorisation og godkendelse af visse ansatte.

Det foreslås endelig, at auktionslederens inddrivelse af auktionsskøbesummen undtages fra loven. Denne virksomhed er reguleret ved lov om offentlig auktion ved auktionsledere og kan i øvrigt ses som en nødvendig del af selve auktionens virksomhed. Den nævnte lov indeholder bl.a. regler om beskikkelse og om, at auktionsledere skal stille sikkerhed for eventuelle erstatningskrav.

Der henvises til lovforslagets §§ 1 og 2.

4.2. Autorisation og godkendelse.

4.2.1. Arbejdsgruppen anfører, at en autorisationsordning bl.a. vil gøre det muligt på forhånd at vurdere, om indehaveren af inkassobureauet kan udøve virksomheden på forsvarlig måde. Dette vil kunne medvirke til at mindske antallet af inkassobureauer, som ophører efter kort tid til skade for kunder og kreditorer, og det vil gøre det muligt på forhånd at sikre, at de ansvarlige har de fornødne faglige kvalifikationer. Det vil også være muligt på forhånd at nægte bureauer m.v. at drive inkassovirksomhed,